

באותו הזמן הזמנתי את דודיקה ליאבי ז"ל לבקר בחלב הם באו וביחד בקרנו אצל גברת נחמד בתו של יו"ר הקהילה שהיתה מצידנו ועזרה לנו הרבה, אשה ציונית בלהבת למען ארץ ישראל. בפגשנו אצלה בבית והיא הבטיחה לעזור לי. אחר כך ביקרנו בבית הכנסת הגדול ברובע היהודי. הם בנהלו מגודל בית הכנסת, בית הכנסת היה עתיק והשומר הראה לנו היכן שמור הכתר ההסטורי. כתר ^{מזרחי} עתיק יומין שאלבו את השומר אצל מי המפתח של ארון הכתר הוא ענה שזה במצא אצל שלושה אנשים ורק שלושתם ביחד עם שלושה מפתחות יכולים לפתוח. אחרי הביקור הוחלט שישלחו מומחה לפתיחת כספות ויכנס לבית הכנסת ^{בבית} את הכתר ונענינו לארץ ישראל אבל איבני יודע למה לא קיימו את ההבטחה. גם כשהיה יאבי ודודיקה בחלב ביקרנו בבית היתומים והמנהל ^{בבית} נהני ^{בבית} מהמרת ^{בבית} שלי ^{בבית} ועשינו הכרה ביחד והם התרשמו מהילדים. אחרי כמה שבועות שהם הגיעו לארץ שלחו להודיעני שעלי לעשות סידור להוציא את הילדים מבית הספר ולהעביר אותם לארץ. לא חשבוה הכמות העיקר להתחיל לעבוד בזה ואת תוכנית הפעולה יבוא אלינו עקיבא ז"ל וימסור את הפרטים. עלינו רק להכין את הילדים. עזרא ומשה התחילו לפעול בתחילה הם ביקרו בבית ההורים של הילדים ולעשות איתם הסכם בתנאי שלא יגידו ולא ידברו לאף אחד על הפעולה. אני גמרתי עם מנהל בית הספר מזרחי לקחת 10 ילדים ולהעביר אותם לארץ. אלה היו ילדים בלי הורים. אבל גמרתי עם עוד 10 ילדים עם ההורים שלהם ע"י עזרא ומשה ואמרנו להם שביום מסויים לא יבואו לבית הספר באותו יום היה אצלי עקיבא בבוקר ואמר לי שאוטו צבא יהיה בשעה שמונה בבוקר איפוא אתה רוצה שנחכה לכם אמרתי לו על המקום המיועד הוצאנו 10 ילדים מב"ס לטיול ובדרך משה ועזרא אספו את היתר והתחברנו ביחד והתחלנו בטיול עם 36 ילדים עד שהגענו למקום המיועד מקום שאין בו אנשים ואין בו הולכי רגל בשעה 8.30 הגיעה המשאית הצבאית והתחלנו להכניס את הילדים בשקט ציוינו עליהם שלא יוציאו הגה מהפה ^{בבית} ופשתגיע המשאית לארץ ישראל ישלחו אתם את עזרא. בסעו איתם שני בחורים גדולים בלי טילפנותי ליאבי וקיבלתי הודעה שהמשלוח הגיע ליעדו בריא ושלים.